

praktisk talt aldeles ingen Motorkøretøjer derovre; derfor mente de bornholmske Repræsentanter ikke, at de med nogen som helst Ret kunde rejse Krav om, at vi skulde have Del i de Afgifter, der faldt af Motorkøretøjer i det øvrige Danmark. Men det hele har ændret sig ganske betydeligt i den mellem-liggende Tid, saa at Bornholm nu i den nævnte Henseende burde sidestilles med Maribo Amt. Forholdet er ganske ens i disse to Amtsræds kredse: de er begge afskaarne fra de større Dele af Danmark, og Maribo Amtsræds kreds har ingen Gennemfærdsel af Automobile og ingen Færdsel af Lastautomobile og andre Automobile fra andre Egne. Der findes maaske nok nogen Færdsel af Luksuskøretøjer fra andre Amtsræds kredse, men jeg vil tro, at Luksusbilejerne i Maribo Amt gør Gengæld paa Sjælland og Fyn og i Jylland. Der er imidlertid ingen, som paa noget Tidspunkt har tænkt sig, at Maribo Amt kun skulde have den Del af Afgiften, som falder dernede, og ikke skulde have Del i Hovedafgiften, som falder i København og Københavns Omegn. Derimod modsætter man sig, at Bornholm, som lige saa fuldt og lige saa naturligt er en Del af det danske Rige som Maribo Amt, kommer ind under en retfærdig Fordelingsregel for denne Afgifts Vedkommende. Jeg beklager i allerhøjeste Grad, at dette er sket, ikke alene fordi jeg gaar ud fra, at det Beløb, som Bornholms Amtsræds kreds da vilde have faaet, vilde være blevet større end det, den nu faar, men ganske særlig fordi Bornholm paa et Omraade som dette skal indtage en Særstilling. Bornholmerne ønsker nemlig kun at blive stillet lige med det øvrige Lands Beboere med Hensyn til Beskatningsforhold og paa anden Maade.

Jeg ved, at dette Spørgsmaal har været omtalt i det andet høje Ting ved Sagens eneste Behandling dér, og saa vidt det er mig bekendt, har man i denne Forbindelse fremhævet, at det var sandsynligt, at de bornholmske Købstæder vilde komme til at lide, hvis den af Landstinget vedtagne Bestemmelse blev vedtaget. Nu er det kun faa, der kender de amtskommunale Forhold paa Bornholm, og det er min Opfattelse, at de Udtalelser, der faldt i det høje Folketing — saa vidt jeg da kunde høre dem —, var delvis misvisende. Jeg mener

med Hensyn til Veje og Gader paa Bornholm, at hvis Amtsræds kredsen faar et vist Beløb af Afgiften, hvad den jo i alle Tilfælde faar — thi enten man faar den, der falder alene paa Bornholm, eller en forholdsmaæssig Part af det samlede Afgiftsbeløb, bliver der et Beløb, der tilfalder Amtsræds kredsen —, vil for det første dette Beløb paa naturlig Maade blive fordelt i Henhold til de Overenskomster, der bestaar mellem Amtskommunen og Bykommunerne; men dernæst har Bykommunerne Repræsentanter i Bornholms Amtsråd, og der har altid hersket et saadant Forhold mellem Landdistrikternes Repræsentanter og Repræsentanterne for Bykommunerne, at ekstraordinære Tilskud er givne af Amtets specielle Vejfond til Gadeforbedringer i Købstæderne. Jeg skulde derfor tro, at hvis Landstingets Ændringsforslag paa dette Omraade var blevet vedtaget, havde Købstæderne paa Bornholm ikke lidt nogen Uret. Men yderligere vil jeg tillade mig at fremhæve, at saaledes som Forslaget nu er formet, hvilket er i Overensstemmelse med den bestaaende Regel, og da man nu mener, at de bornholmske Købstæder har Ret til at deltage i Fordelingen af de 8 pCt., er der tidligere begaaet en Uret i Fordelingen overfor de bornholmske Købstæder, og jeg er tilbøjelig til at tro, at der paa det stærkeste vil blive rejst Krav om, at de bornholmske Byer nu faar Del i de 8 pCt. sammen med de andre Købstadskommuner i det Forhold, der her er Tale om. Man opnaar da at give de bornholmske Byer en Fordel, hvad jeg ikke har det mindste imod, men man opnaar samtidig at gøre de bornholmske Landdistrikter en meget betydelig Uret.

Jeg skal endnu tilføje, at jeg lagde Mærke til en Henstilling i det høje Folketing fra Udvalgets Ordfører — jeg opfattede ikke, om det var en personlig Henstilling fra Ordførerens Side eller en Henstilling, som skete paa Udvalgets Vegne —, men der skete i alt Fald i Folketinget gennem Folketingsmand Carl Sørensen, der har været Automobiludvalgets Formand og Ordfører, en Henstilling, saa vidt jeg kunde høre, baade til Finansministeren og til Justitsministeren, gaaende ud paa, at man eventuelt, efter at der var indhentet Erfaring for, hvorledes